

Láska je Bůh, Bůh je láska, žijte v lásce

→ *Promluva Satja Sáí Báby ze 13. dubna 2005* ←

*Bůh je láska a láska je Bůh.
Když se přimknete k principu lásky
a rozvíjíte vztah lásky k lásce,
dosáhnete stavu nedvojnosti.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Přijeli jste sem s velkým očekáváním, abyste se účastnili konference. Ačkoli je váš pobyt v Prašánti Nilajam krátký, zážitky máte hluboké a vylíčili jste je ve svých projevech. Zasloužíte si však mnohem víc.

*Den, kdy se všichni oddaní shromažďují
a překrásně zpívají o slávě boží,
den, kdy je láskyplně odstraňováno utrpení ubožáků
a všichni lidé žijí jako bratři a sestry,
den, v němž skupiny dásů (služebníků božích),
neustále rozjímajících o Bohu, slouží nádherný svátek,
den, kdy nás navštěvují ušlechtilí lidé
a vyprávějí milé příběhy o Bohu,
ten den vychutnejte jako skutečný den.
Všechny ostatní jsou jen výročím smrti.
Je třeba sdělit víc, ó ušlechtilé duše?*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Na této konferenci jste rozsáhle jednali o různých otázkách, jako jsou povinnosti a odpovědnosti mládeže a jak by si měla upevňovat charakter. Nechť jsou

veškeré vaše aktivity prosyceny láskou. Moderní mládež nechápe skutečný význam lásky. Láska nemůže existovat tam, kde je pocit duality. Pravou láskou je *ékátma préma* (nedvojná láska). Vztah braní a dávání neodráží pravý duch lásky. Člověk by měl stále dávat a dávat bez očekávání něčeho nazpět. To je pravá láska. Stažení se ve chvílích obtíží je známkou sobecké lásky. *Jathártha préma* (pravá láska) bude vládnout jedině tehdy, když se vzdáte *svárthy* (sobectví) a budete usilovat o *parárthu* (prospěch ostatních). Měli byste znát rozdíl mezi *padárthou* (hmotou) a *jathárthou* (skutečností). Skutečnost překračuje hmotu.

Sarvam khalvidam brahma (vše je vskutku *brahma*). Všechno považujte za božské a duality života, jako je bolest a radost, ztráta a zisk, přijímejte s vyrovnaností. *Sukhaduhkhé samékrtvá lábhálábhau džajádžajau* (člověk by měl zůstat neovlivněn štěstím i utrpením, ziskem i ztrátou, vítězstvím i porážkou). Nikdy se nedejte strhnout rozmary mysli. Když následujete mysl, vidíte jen hmotu a nikoli skutečnost. Mysl se vztahuje k hmotě. S hmotou byste si neměli nic začínat. Když se ztotožníte s myslí, nikdy nespátříte jednotu. Dokud se nevzdáte dvojnosti, nemůžete rozvíjet pravou lásku a oddanost.

Vtělení lásky!

Pochopte, že stejná podstata lásky existuje ve vás i v ostatních. Pravý oddaný je ten, kdo rozumí principu jednoty a podle toho jedná. Skutečná oddanost je v nedvojnosti. Sdílejte lásku s ostatními bez jakéhokoli očekávání. Milujte každého jen pro lásku samu. Když rozšíříte lásku ke druhým, dosáhnete stavu nedvojnosti. Láska, kterou prožíváte každodenně na fyzické a světské úrovni, není pravá láska. Pravá láska je ta, která se soustředí na jedinou podobu, jedinou cestu a cíl. Je velká chyba lásku dělit a vést ji různými směry. Láska je Bůh, Bůh je láska. Žijte v lásce. Jen tehdy můžete uskutečnit princip jednoty a dosáhnout naplnění života.

Préma mudita manasé kahó, Ráma Ráma Rám (zpívejte sladké Rámovo jméno se srdcem naplněným láskou). Můžete si zvolit jméno, které se vám líbí, ale měli byste je volat se vši láskou. Láska je nejsvatější, sladká, bez dvojnosti. Je velkou chybou lásku dělit a spojovat ji s mnohostí. Vaše láska by měla zůstat pevná jak v radosti, tak v bolesti. Láska a oddanost nedávají žádný prostor pro rozdíly. Všechny rozdíly jsou dílem vaší mysli. Rozvíjejte pocit jednoty, že vy a já jsme jedno. Nikdy si nemyslete, že vy a já se odlišujeme. To je známka pravé oddanosti. Písmeno „J“ (já) značí jednotu. „Ty“ (individuální totožnost) nebude existovat, když rozvinete čistotu a prožijete jednotu s božstvím. Proto se vzdejte pocitů dvojnosti. Princip jednoty je třeba prožívat láskou. Nedá se vysvětlit slovy.

Vy jste však pravému významu lásky neporozuměli. Vysvětlujete ji ve fyzickém a světském smyslu. V důsledku toho není vaše láska nikdy pevná. Neustále se mění. Láska by neměla být poskvřena tělesnou připoutaností. Tělo je vytvořeno z hmoty. Vše, co se vztahuje k hmotě, vám nikdy nedá mír a štěstí. Proto hmotu překročte a poznejte skutečnost. Rozvíjejte *ékátma bháva* (pocit jednoty). Všichni jsou jedno, chovejte se ke každému stejně. Je velkou chybou přičítat lásce světské pocity. V lásce není prostor pro dvojnost.

Vtělení lásky!

Vaše jména a podoby se liší, ale podstata lásky je ve všech stejná. Proto vás oslovuji jako „vtělení lásky“. Láska je vždy jedna, nelze ji dělit. Pokládejte Boha za Jediného a milujte Ho z celého srdce. Takovou jednobodovou lásku k Bohu lze nazvat pravou oddaností. Oddaní jako Džadžadéva, Gauránga a Éknáth takovou božskou lásku rozvinuli a produchovnili svůj život. Podobně měla neochvějnou lásku a oddanost k Bohu Mírá i Sakhubái. Neuctívaly různá jména a podoby. Následovaly jednu cestu. Do svého srdce nastolily jediné jméno a jedinou podobu a bez ustání rozjímalý nad svým zvoleným božstvem.

Ti, kteří mají dvojí myšlení a každou chvíli mění cestu, ničí svůj život. Proto nikdy nepřestujte dvojí myšlení. Prožívejte božství s *ékátma bháva*. Vyberte si jméno, které se vám líbí – Ráma, Kršna, Íšvara – a nad tou podobou rozjímejte. Tak určitě dosáhnete cíle života. Veďte život s myslí stále soustředěnou na cíl. Rádhá jednou nemohla nikde nalézt Kršnu. Jelikož byla silně připoutána k Jeho fyzické podobě, vydala se Ho hledat. Neustále toužila po Jeho fyzické blízkosti. Jméno a tvar jsou jedno a totéž. Lidé se však nedokážou dotazovat důkladně a jednotu prožít.

Moc lásky je nesrovnatelná. Je mimo dosah lidského chápání. Lásce lze porozumět jedině láskou. Mířin manžel, Ráná, postavil Kršnovi *mandir* (chrám). Jelikož byla Mírá velkou Pánovou oddanou, nalézala se neustále v *mandiru*, kde ve vytržení zpívala o Jeho slávě. V důsledku toho si vysloužila Ránův hněv. Rozkázal jí, aby chrám opustila. Mírou to otrásl. Pomyslí si: „Když je Kršna všeprostopující a není omezen jen na tento chrám, jak mne od Něj může Ráná odvést?“ Opustila domov i muže a vydala se do Mathury. Kde je Mathurá? To není nějaké místo na mapě. Mathurá je srdce, naplněné nejsladší láskou. Zpívala: *Čaló re man Ganga Jamuna tír* (Ó, myslí, jdi k soutoku Gangy a Jamuny). Zde Ganga a Jamuná znamenají symbolicky *idu* a *pingalu*. Střed mezi obočím, kde se *ida* a *pingala* setkávají, symbolizuje Mathuru. To je ezoterický smysl písně.

Vydala se do Mathury, nepřetržitě zpívala Kršnovu jméno, zatímco se brodila přes řeku, přecházela kopce, údolí a lesy. Když nakonec dosáhla Brindávanu, našla dveře chrámu zavřené. Dveře se navzdory opakovaným modlitbám neotvíraly. Nato řekla: „Ó, Kršno, Tvým chrámem je mé srdce. Uvedla jsem Tě na oltář svého srdce.“ Udeřila hlavou do dveří chrámu a volala Kršnovu jméno. Tehdy uviděla Kršnu a splynula s Ním. Král Ráná litoval, že Míru z chrámu vyhnal. Modlil se proto ke Kršnovi za odpuštění.

Lidé dnešních dnů se neptají po niterném významu určitých slov, která používají. Nechávací se strhnout jejich světským významem a výkladem. Měli byste brát v úvahu pocity, pramenící ve vašem srdci. Ty jsou pravé a věčné. Tak prožívala jednotu s Kršnou Mírou. Jestliže si někdo přeje vykročit na cestu oddanosti, měl by se pevně držet principu lásky. Obyčejní smrtelníci takové pevné odhodlání nemají, ale pravý oddaný se od cesty lásky nikdy za žádných okolností neodklání. K Bohu nás nemůže přivést žádná jiná cesta než láska. Rozvíjejte lásku stále víc a víc. Láska je vaším jediným útočištěm, ať jste kdekoli.

Vtělení lásky!

Naplňte svá srdce láskou a necht' je láska průvodním principem ve všem, co budete po návratu domů dělat. Když máte v srdci lásku, nemusíte mít o nic obavy. Bůh bude vždy s vámi, ve vás, kolem vás a bude se o vás po všech stránkách starat. Když prohlásíte: „Kršno, budu tě následovat,“ znamená to, že Kršna je od vás oddělen. Je možné, že pak ztratíte cestu. Proto byste se měli modlit: „Kršno, buď vždy se mnou.“ On je ve skutečnosti stále s vámi. Když budete tuto pravdu zkoumat do hloubky, prožijete ji. Je nemožné být od Něj daleko.

Mnozí oddaní tvrdí: „Ó, Bože, já jsem v Tobě, jsem s Tebou a jsem pro Tebe.“ Opakují ta slova jako papoušci, ale neříkají je z hloubi srdce. Ve skutečnosti se Bůh od vás nikdy neoddělí. Modlete se k němu z celého srdce a s přesvědčením, že On je vždy ve vás, s vámi, nad vámi, pod vámi a kolem vás. Když obětujete Bohu takovou modlitbu, On vás jistě spasí.

Zbyl nám jeden den. Tento výklad vám dávám proto, abyste vše lépe chápali. Nespokojte se s tím, co jste až doposud prožili. Je třeba prožít mnohem více toho, co vám naplní srdce blažeností. Jak byste mohli říci, že je váš hlad utišen, když jste pojedli jen málo? Ve dnech, které nastanou, přijdou velké možnosti, abyste mohli božství prožívat plnou měrou.

U příležitosti Konference sévadalů, v Prašánti Nilajam dne 13. dubna 2005